

מסורת הש"ס

גמ' (6) פסחים לו. לקמן יח: (3) נגעים פ"ד משנה י זבחים (ג) יומא מ"ג לעיל ת. לקמן יב. קו. (7) פסחים עז: לקמן טו. (8) זבחים כה: קט. לקמן טו. מוספתא דזבחים פ"ד פסחים עט. דבורות לט: מעילה טו: מוספתא פסחים פ"ו **רש"י** (1) אלם ואכילת מזבח מנטרפין דזיקת ג"ק **תוס' (1)** ג"א דקדושה כלי וגירסת ג"ק דתקדשה כגלי לא מייספלא (2) יואל אבג אחריתא ג"ק (3) הוא רש"י (4) ג"ק מ"ו (5) דלי מתקדשה הוי ג"ק (6) אמתא ג"ק (ג) [וע"ע מוספות סוכה ג ד"ה וחי (יד) לקמן כ. ועי' מוספות מגילה כ. ד"ה לקמיה] **טו(1)** ג"ק טז [וע"ע מוספות מולין גט. ד"ה הא מקמי] (10) דנפסולו נעשים לאו ג"ק

הגהות הב"ח

(6) **רש"י** ד"ה עשרה דדקין כ"ל וזכיה הוא נמחק: (3) **בא"ד** לאכול ממקום רבו אמרין דכין דעיקר הוא כ"ס דלא מצי למיל:

תורה אור

גמ' א בקדש הקדשים האבֿקֿצוּ כֶּף זָבֿר יִאֶבֶּל אֹתוֹ קִדֵּשׁ יִהְיֶה קֹדֶּשׁ (מנדר ית. י)

רש"י ב והנותרת מןה' אבֿקֿצוּ אֶתְּרֵן וּבָנֵיו מִצֹּאת תִּאֶבֶּל בַּקֹּמֶס קִדֵּשׁ חֲצִיר מִזֶּרֶע אֶתְּרֵן מִזֶּרֶע אֶתְּרֵן (ויקרא י. ט)

ג וְיָרַק הַבָּהֶן אֶת הָרֶם עַל מִזְבֵּחַ יי פָּתַח אֶתְּרֵן מִזֶּרֶע וְהַקִּדִּישׁ הַחֶלֶב לְבִיתִּי יִיחָד יִזְוֶי:

(ויקרא י. י)

תוס' ד וְשָׁמַת אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לְפָנָי יי וְהָקִירָיו בְּנֵי אֶתְרֵן הַבְּהִימָה אֶת הָרֶם וְיָרַקוּ אֶת הָרֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ כִּסְבִּי אֶשֶׁר פָּתַח אֶתְּרֵן מִזֶּרֶע:

(ויקרא 6, 8)

שיטה מקובצת

6 לחומת עזרה. ח"י חטי' כהנים דף כ"ט וחס' סוכה דף נ' ע"א: [3] כיון דקדושת כל היא נתי: [ג] קבעה לה דיל אפר כר קדושת כלי קבעה לה: דתנא אב נמחק: [8] יהושע מודה דהתנא: [1] וזרק את הדם: [1] מנדר יאכלה: [8] קרא דבחיצ: [8] בביתא דהיכל אלא למשרי כר מהותא שעמא דלא ידא: [1] לעבוד עבודת רבו בפני: [1] לה לסם מנחה וקרינא: [1] השמאלית ימלאנו ולא אמרין דקבעה לה לז: [1] פליגי דהשתא מה אבדו שיריים: [1] דאיכא שירי חסיד: [10] ודמי ש' דם בשר בשירא אצ"פ שאין אף על פי שאין דם: [10] דאמר התם אמ' ע' בשר בחצי זית בשר ובחצי זית חלב אין זורק שאין איכילת אדם ואכילת מזבח הדמי: [10] כשרה וי"ל דשאי התם דמי' מוכח עקביר אבל בחוץ מנדר גרע עפי מלא כלל כלל. תריח ובחצי אחרות תחב כחב התם שלא שנה רק במקום המזבח במקום למקום ושינה מקום וזמא כי האי לא גרע ושה מנדר כלל אבל שורצא אישתיא בבליה מחוץ כל העזרה דאי גרע מאילו לא בלל בלום כביל תריח: וקדושת כלי הוא: [8] ההכלת גבי שני הלחם דאמר: [8] מקדשא ואיסיילא ביצא וזכיה היא נמחק:

כל המנחות

פרק ראשון

מנחות

ט.

רבי יוחנן אמר פסולה.
אע"ג דלא כלל כשרה כלל חוץ לחומת העזרה גרע ולא דמי לההיא דזבחים צפ' קדשי קדשים (דף סג.) דמלינן טעמא מילה דמה בכל מקום במזבח כשרה שאם היה ולא מילה כשרה יח' דהתם צפנים והכא צחוץ:
ר"ש לקיש אמר בשרה.
הכא משמע דאע"ג יט' ⁽¹⁾דקדושה היא לא מייספלא ציואל ואפילו רבי יוחנן לא פליג אלא משום דעשה הגלילה צחוץ אכל משום יואל לא וכן משמע בפרק התכלת כ' (לקמן דף מו.) דלמר רב שמת הני תנאי כרבי סבירא להו דלמר דשמיטה מקדשא כח' (היא) איפסיילא ציואל וצסוף שמעתא (שס מת.) קאלמר הא דלא כרבי כיון דלמר דשמיטה מקדשא דפריק לא היכא אי אצראוי כח' איפסילו להו ציואל משמע משום דשמיטה מקדשא הוא דאיפסיל ציואל הא לאו הכי לא דאע"ג דלית ליה טנור מקדש צפרק רבי ישמעאל (לקמן דף עב:) ומיהו יש דחוח דצאין עם הזבח שאני דהא נסכים הצאין עם הזבח לא מייפסלו בלינה אלא דשמיטת זבח כדלמרנן זעירי לקמן בפרק המודה (דף עט.) ואילו צפני עצמן מנן קדשו צכלי נפסלין בלינה ויש עוד ראייה מהא דמן צפ' שני דמעילה (דף ט.) גבי מנחות ושתי הלחם קרמו צמנור הוכשרו ליפסל צטבול יוס וצמחוסר כיפורים וצלינה אכל יואל לא קתני ואע"ג דגבי עופות וזבחים הוה מזי למיתני כג' ⁽²⁾ח'אבג אחריתא) לא מני אבג שמי הלחם ולחם הפנים ומנחות והא דלמר בפרק כל שעה (פסחים דף לו.) גבי לישה דמנחות נהי דצזריזין ליחא צצמוס וריזין איתא אורחא דמילתא נקט שדרך לעשוהה צצמוס וריזין והא דלמרנינן צפרק המזבח מקדש (זבחים פת.) ⁽³⁾ד' אין מקדשין ליקרב אכל מקדשין ליפסל היינו צטבול יוס וצמחוסר כיפורים וצלינה אכל לא ציואל וצקונטרס פי' לקמן גריס שמי מדות (דף פו:) גבי שולחן אכל מקדשין ליפסל בלינה וציואל וצפרק המזבח מקדש (זבחים פת.) וציואל צקונטרס אכל מקדשין ליפסל ציואל אס יא' חוץ לקלעים או נגע צו צטבול יוס ולא יתכן ומה שפירש ⁽⁴⁾רבינו שלמה ⁽⁵⁾ה' בפרק שני דזבחים (דף כ:) גבי ייאה מהו שמועיל צקידוש ידים ורגלים כדרך כל הקדשים שקדשו צכלי הנפסלים ציואל אין הטעם תלי כיון כלל ⁽⁶⁾ו(עוד) דהא קאלמר התם כיון דפריש אסומי מסח דעמיה והא דדייק ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽⁷⁾ח' ⁽⁸⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽⁹⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽¹⁰⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽¹¹⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽¹²⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽¹³⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽¹⁴⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽¹⁵⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽¹⁶⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽¹⁷⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽¹⁸⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

צפ' שמי הלחם (לקמן מה: ושס.) אמרת לישמן ועריכתן צחוץ אלמא מדת יצב ⁽¹⁹⁾ח' לא נתקדשה וכן צסוף כל המנחות צאוח מזה (שס סג.) דדריש ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽²⁰⁾ח' ⁽²¹⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽²²⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽²³⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽²⁴⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽²⁵⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽²⁶⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽²⁷⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽²⁸⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽²⁹⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽³⁰⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽³¹⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

צפ' שמי הלחם (לקמן מה: ושס.) אמרת לישמן ועריכתן צחוץ אלמא מדת יצב ⁽³²⁾ח' לא נתקדשה וכן צסוף כל המנחות צאוח מזה (שס סג.) דדריש ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽³³⁾ח' ⁽³⁴⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽³⁵⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽³⁶⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽³⁷⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽³⁸⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽³⁹⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽⁴⁰⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽⁴¹⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽⁴²⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽⁴³⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽⁴⁴⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

צפ' שמי הלחם (לקמן מה: ושס.) אמרת לישמן ועריכתן צחוץ אלמא מדת יצב ⁽⁴⁵⁾ח' לא נתקדשה וכן צסוף כל המנחות צאוח מזה (שס סג.) דדריש ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽⁴⁶⁾ח' ⁽⁴⁷⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽⁴⁸⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽⁴⁹⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽⁵⁰⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽⁵¹⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽⁵²⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽⁵³⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽⁵⁴⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽⁵⁵⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽⁵⁶⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽⁵⁷⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

צפ' שמי הלחם (לקמן מה: ושס.) אמרת לישמן ועריכתן צחוץ אלמא מדת יצב ⁽⁵⁸⁾ח' לא נתקדשה וכן צסוף כל המנחות צאוח מזה (שס סג.) דדריש ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽⁵⁹⁾ח' ⁽⁶⁰⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽⁶¹⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽⁶²⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽⁶³⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽⁶⁴⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽⁶⁵⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽⁶⁶⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽⁶⁷⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽⁶⁸⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽⁶⁹⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽⁷⁰⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

הקדש לעילוי נשמת הר"ר ישראל טמבור ז"ל ב"ר נחום אריה ז"ל גלב"ע ח' אלול תשס"א

מסכת מקואות
פרק ד' משנה ה'
השקת שִׁבְבִּלְעַ, אִין מְמִלְאִין מְמִנָּה, וְאִין מְקַדְּשִׁין בָּהּ, וְאִין מִזִּין מְמִנָּה, וְאִינָּה צָרִיכָה צְמִיד פְּתִיל, וְאִינָּה פּוֹסְלַת אֶת הַמְּקוֹה. הֵיתָה כְּלִי וְהַבְּרָה בְּסִיד, מְמִלְאִין בָּהּ, וּמְקַדְּשִׁין בָּהּ, וּמִזִּין מְמִנָּה, וְצָרִיכָה צְמִיד פְּתִיל, וּפּוֹסְלַת אֶת הַמְּקוֹה.

עין משפט
נר מצוה
זא א מיי פ"א מהל' פסה"מ הלכו:
בב ב מיי שס הל' י:
בג ב מיי שס הל' טו:
ב ד מיי פ"ה מהלכות מחוסרי כפרה הל' ד:
בא ה ו מיי פ"א מהל' פסה"מ הל' כ:
בב ז מיי שס פ"ה הלכה ז לא:

שיטה מקובצת
(המשך)
כג אבדאי הא איפסילו להו:
כג אב אחריו:
כד קדוש כלי שרת אין:
כט' שלמה שחיה. עיין תוס' דבחים (דף י"ט:)
ס' לא נתקדשה. לשון מהר"ם וא"ת איכ מאי קאמר לקמן בפ' שתי הלחם הא גופא קשיא אמרת לישמן ועריכתן בחוץ אלמא מדת יבש בן נתקדשה ואייתן בפנים אלמא מדת יבש אורחא דמילתא נקט שדרך לעשוהה צצמוס וריזין והא דלמרנינן צפרק המזבח מקדש (זבחים פת.)
כז' אין מקדשין ליקרב אכל מקדשין ליפסל היינו צטבול יוס וצמחוסר כיפורים וצלינה אכל לא ציואל וצקונטרס פי' לקמן גריס שמי מדות (דף פו:) גבי שולחן אכל מקדשין ליפסל בלינה וציואל וצפרק המזבח מקדש (זבחים פת.) וציואל צקונטרס אכל מקדשין ליפסל ציואל אס יא' חוץ לקלעים או נגע צו צטבול יוס ולא יתכן ומה שפירש ⁽¹⁾רבינו שלמה ⁽²⁾ה' בפרק שני דזבחים (דף כ:) גבי ייאה מהו שמועיל צקידוש ידים ורגלים כדרך כל הקדשים שקדשו צכלי הנפסלים ציואל אין הטעם תלי כיון כלל ⁽³⁾ו(עוד) דהא קאלמר התם כיון דפריש אסומי מסח דעמיה והא דדייק ר' שמעון מנור מנר שמי פעמים שמהא אפיינת צמנור ושהא הקדשין צמנור ופריך והסנן ר' שזעון אמר לעולם הוי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבי פאגי לאו משום ⁽⁴⁾ח' ⁽⁵⁾דנמקדשה הוי מייפסיל ציואל אלא משום דדבר מכוער הוא להוציא לחוץ לאחור שנתקדשה וא"ת וכיון דצקדושה כלי לא מייפסלא ציואל מנחת כהנים וצחצייה כהן גדול דלית בה קמיה ⁽⁶⁾אימנא מייפסל ציואל ושמה צאוחם מועיל קידוש כלי כדלמרנ' ⁽⁷⁾ח' (צבחים דף מה:) שאין להם מתירינן משקדש צכלי ⁽⁸⁾ב' **במביצה ואילו מצות בהוצה.**
הגשה ותוספה גמי צעו כהונה שאין זר קרב אכל המזבח ⁽⁹⁾אלא הכא כד' עבודות שצמנחה איירי שמתחילין משעת קמיה ומיהו צלאו הכי ניחא דליכא תוספה אלא צמנחת עומר וקנאות כדתנן צפ' כל המנחות צאוח מזה (לקמן ס6.) וצמנחות קנאות אין יציקה וצליה דלית בה שמן וצמנחת העומר אע"ג דטעונה שמן לא כתיב בה וקמן הכהן:
ומדרכהונה לא בעיא פנים נמי לא בעיא.
וא"ת הרי שמיטה דלא צעיא כהונה וצעיא פנים דכתיב (ויקרא 6) ו' ושמח את בן הבקר לפני ה' כדדרשין צפ' כל הפסולין (זבחים דף ג:) דצעין שיהא צן צבקר לפנים וי"ל דשאני התם משום קבלה ⁽¹⁰⁾ח' אי גמי שכן מיני דמים:
חסר חלוג עד שלא יצא ימלאנו.
משנה היא צמס' נגעים (פ"ד מ"י) ותמיה שלא היה יודע ר' שמעון צן לקיש וכה"ג ⁽¹¹⁾קשה] צפ' צמה טומונין (שנח ג:) דפריך ממתניתין דהטומן לפת וטנוות ⁽¹²⁾ע' **עד שלא יצא ימלאנו.**
משמע נהא משיק לא ימלאנו ותמיה דלעיל (דף ה.) תניא הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן כ' והיינו לאחר יציקה וי"ל דההיא כר' שמעון דפליג צמס' נגעים ⁽¹³⁾ח' ומייתי לה צמס' יומא שאם חסר עד שלא נתן שיומלאנו ואפי' לא לאחר יציקה ואע"פ שכבר נתן קודם מתן דם הואיל ⁽¹⁴⁾דנפסול נעשים לא שמה מתנה ומהאי טעם אחיא גמי כתנא קמא דיציקה הנעשית צפסול לא שמה יציקה:
באין דפסיל ברבי יהושע.
הא דל"ר יוסי צפ' כיצד זולין (פסחים עה. ושס) דמסתברא כי היכי דפליגי רבי אליעזר ורבי יהושע צזבחים הכי פליגי ⁽¹⁵⁾ג' צמנחות לאו דוקא לר' שמעון צן לקיש אלא כי היכי דפליגי צזבחים צלא נשמייר פליגי צמנחות צצסרו שיריים וא"ת הא דקאלמר התם דעיקר קראי כי כמיצי צזבחים כמיצי והא צמנחות גמי איכא קראי דדריש צצמון המנחה ויש לומר דהתם לרבי יוחנן קאלמר דלדידיה ליכא קראי היכא דחסרו שירים עד כזית דמוקטיר קומץ עליהם:

דאמר אין לינה מועלת בקידוש ידים מ"ם פוסלת לינה במי הכיור. ומפרש דוראי שאין (ללמוד) יוצא מפסול לינה דהא דלא מתיי כל לפסול ביצא הוא (מפנין) שאין הכלי גמר עבודתו ומשום הכי אין יוצא יכול לפסול מי הכיור שאין בהן אלא קרישה כלי ולא נגמר עריין כל עבודתו שעדיין פתירין להתקדש הדיים ממן אבל דאי אחר שנתקדשו הדיים ממן שהוא גמר עבודתו אז חיילא עליהם פסול יוצא דהא אפי' כלי מועיל ליפסל ביצא כשהוא גמר עבודתו נסכים אבל גבי פסול לינה שאין תלוי בגמר עבודה דהא כלי מתיי לפסול צטבול יוס ולינה בכל המנחות אצ"י דקדושת כלי דידתו אינו גמר עבודה איכ רין הוא שיפסלו המים בלינה יותר מוהדיים שקדשו מזה ונגבו המים. תריח:
[ט] כדאמרנין בפ"ב דמעילה כל דבר שיש לו מתירין משקברו מתירין ובזבחים (דף סח ע"ג) ושאינן:
[טג] קבלה ולא גרסי' לה דאם קן חפני בצואר בהמה לפנים הוא קיייל כולה בחוץ וצוארה בפנים פסולה כדילקמן בפ' השוחט והמעלה. תריח:
[ג] נגעים אר' (עיקב) [עקיבא]:
[ל] לאחר יציקה וא"ת הני נתן וי"ל הויא נתינה שלא כמצותה היא שרי' לא נתן בבשרות אלא בפסול אבל ביציקה עד כפר כמצותה הוא לפיכך צריך למימר תנאי היא. תריח:
[לג] נגעי זבחי מנחות לאו לרשב"י: